

Føroya
SOSIAL-DEMOKRATUR

Bladstjóri
VILLI SØRENSEN
telt. 672
Postbox 76

Prent:
A. ØSTER

BRÆVIÐ

frá Samvirkende til Føroya Arbeðarafelag

De samvirkende Fagforbund
i Danmark —

København, den 13. marts 1953.
Færøernes arbejderforening,
Thorshavn. —

De samvirkende Fagforbund har — som det vil være bekendt gennem Færøernes fiskerforening i Thorshavn — modtaget en henvendelse om økonomisk bistand under den løbende strejke med rederne.

Vi har, uanset folketingsmand P. Mohr Dams intervention og varme anbefalinger om at yde al mulig støtte, indtaget det standpunkt, som fremgaar af vort telegram til fiskerforeningen, at vi ikke kan tage stilling til sagen, medmindre den fremsendes fra Færøernes arbejderforening, og herpaa har vi modtaget telegrafisk udtalelse af 11. ds.

Imidlertid forekommer det os, at hele problemet om forholdet vore organisationer imellem ligger meget uklart, saavel som forholdet mellem Færøernes arbejderforening og de to fiskerforeninger (Føroya fiskimannafelag og Suðuroyar fiskimannafelag). For saa vidt angaar det sidstnævnte forhold har vi gennem presseomtaler paa Færøerne forstaaet, at der er et meget stærkt modsætningsforhold, som vi i og for sig erkender er et internt færøisk anliggende, som vi heller ikke vil blande os i. Vi har imidlertid ikke kunnet undgaa at bemærke, at der fra Føroya Fiskimannafelag har været en meget skarp modstand mod De samvirkende Fagforbund, og dette er for saa vidt en ærlig sag, naar kampagnen føres paa et sagligt grundlag, men det forekommer os, at man kun i ringe grad har taget hensyn til realiteterne.

Paa denne baggrund mener vi, at vi indadtil vil kunne faa visse vanskeligheder, naar det nu drejer sig om at yde økonomisk støtte til en udenfor arbejderforeningen staaende organisation, og i hvert fald maa der blive tale om visse vilkaar. Een ting er at yde støtte til en organisation, vi staar i godt samarbejde til, og med hvem vi iøvrigt kan opretholde et venskabeligt forhold ogsaa uden reelt organisatorisk samarbejde, men noget anderledes stiller det sig vel nok, naar disse absolutte forudsætninger ikke er til stede. Vi har derfor ikke overvejet, om der kan ydes støtte paa andre vilkaar end laan med en eller

anden tilbagebetalingsordning, og i saa fald maa det være med Færøernes arbejderforening som garant for at have helt klare linier. Vi vil nødtigt udsætte os for, at der fra nogen side skal kunne peges paa, at vi har ydet støtte til en organisation, der ikke havde sit samarbejde med Færøernes arbejderforening i orden — ikke saa meget af hensyn til os, som af hensyn til forholdet de to parter imellem.

En anden vanskelighed ligger i, at vi herfra har faaet den opfattelse, at det hertil fremsendte telegram af 27. november f. å. var udtryk for, at man havde taget definitivt stilling til indmeldelse, idet man her bad om vor endelige stillingtagen til indmeldelse paa vilkaar af, at man kun betalte et aarskontingent paa 152 øre pr. helbetalende medlem i arbejderforeningen.

Vi har paa dette grundlag foretaget en afstemning blandt vort forretningsudvalg og i vort repræsentantskab, d. v. s. i samtlige tilsluttede organisationer og betragter derefter, jfr. vort brev af 16. f. m. sagen som værende i orden, mens vi af jeres brev den 2. ds. har bemærket — hvilket ogsaa er fremgaaet af den seneste tids pressemeddelelser — at der er ret stærke brydninger, ikke mindst mellem den part, der nu søger vor støtte.

Vi beder derfor om, at man vil forstaa, at vi vil komme i en meget vanskelig stilling, hvis vi gaar ind for at støtte den løbende strejke, navnlig hvis det skete paa direkte støttende basis, og vi saa efter den 23. marts fik at vide, at der ikke blev talen om organisatorisk samarbejde.

Under disse forhold vil man sikkert ikke finde det urimeligt, at vi afventer bestyrelsens udtalelse i sagen — herunder om der kan siges noget om aarsagen til, at de to foreninger ikke er tilsluttet arbejderforeningen — før vi foretager os videre.

P. F. V.
Eiler Jensen. (sgn)
(Carl P. Jensen, (sgn))

Elsta kvinna í Føroyum fyllir 100 ár

Hin 22. mars fyllti Paulina Hansen — Eiriks-Paulina — 100 ár. Eina heila öld hevur henda kvinna livað. Hon hevur frá barnaárum borðað dagsins sveitta og móði.

Fjórta árgomul fór hon út at tæna, og hon gjörði tað arbeði, ið álagt varð, samvitskufult — veik ikki undan, sjálvt um krøvini stundum kundu tykjast órættvís.

Tað var ikki spurt tá i tíðini, um tað lönti seg at gera tað og tað, heldur ikki var annað at velja i, uttan at slita og sleipa frá morgni til myrkurs.

Tað er ikki so lítið, henda megnarkvinna hevur lagt úr hondum i öll

SØGELYS

til kuttere og motorbaade

for indbygning eller udvendig betjening. Et kraftigt, langtrækkende lys.

DEPOT:
JOHN & POUL JOENSEN
TØRSHAVN

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR

EKTA MALTÖL

EINAR WAAG, Klakksvík

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

hesi ár. Niggju troyggjubular bant hon um vikuna ta tíð, tað var.

Tá ið hon var hjá neytum, var tað ikki so sjáldan, at hon sendi dylluna heim við hinum neytakonunum, og fór sjálv i fuglabjörg at bera mannsbyrðu av fugli heim aftur við sær.

Ella ta ferðina, tá ið hon á báti saman við fyra monnum var á veg til Mikinesar, og rakti við grind. Menninir vóru heldur umtakaðir av víni, so hon fekk teir ikki at rógva við skili; tá tók gamla og setti stýri fyri bátin, og stýrdi so til grindina. Grindin varð rikin inn á Sörvág, og legði beinini i Tindhólm.

Hon giftist við einum av teimum tiltiknu Dungaþrøðrunum — Dunga-Sakarisi, sum doyði fyri nøkrum árum síðani. Saman arbeiddu tey upp hús og heim, sum er teimum til heiðurs og æru. I hesum heimi teirra hevur bæði verið hjartarúm og húsrúmd fyri mongum. Eitt ár var hon i Íslandi og arbeiddi aftaná at hon var gift.

Hon hevur mangan fiskastertin vaskað og turkað; lønin var eina tíð 1 kr, fyri hundrað pund av fiski. Sjálv mátti hon lata bjálva uttan um stakkarnar, ja, hon hevur enn tá goymt turkaðan fisk uppi á loftinum i sínum egnu húsum.

Umframti síni egnu børn hevur hon fostrað börnini hjá soni sínum, sum misti konuna, meðan börnini vóru smá, og aftur á ellisárum sat hon eftir við börnunum hjá ommusoninum, tá kona hansara fall frá.

Eina heila öld hevur henda kvinna livað — mynd av henni, tikið tá ið hon fylti 99 ár, stóð i »Dimmalætting« síðsta mikudag. Enn situr hon

og bindur; hon, sum i sínari tíð bant niggju bular um vikuna, bindur enn hundrað ára gomul.

Onkur heldur, hetta ber ikki til, hon má i hvussu so er hava havt góðar dagar á ungum árum; men so er ikki, hon hevur hvørki dansað á rósum ei heldur verið borin á lógvum, hon hevur einki kent til uttan sleip og slit alt frá barna árum.

Nú eru tygum móð, Paulina, tað er ikki so lógið — dagin hevur verið langur og strígginn; men tolin hava tygum róð livsfjörðin, tygum lögdu ongantíð áramnar inn á leiðini, hava róð alsamt — nú eru tygum komin inn undir land. Nú kenna tygum lívd av landi, tað fekk eg at kenna, tá ið eg fyri viku síðani tosaði við tygum. Ítini hava verið góð, tygum hava róð eftir.

Eg og mong við mær ynskja vit tygum, Paulinu, á 100 ára degi tygara, at kvöldið ikki verður ov langa, og at tygum mugu lenda i kyrru og logn i fávninginum á honum, ið hevur ført tygum um fjörðin.

Til lukku, Paulina.

N. N. P.

HAVNAR SJÚKRAKASSI

hevur aðalfund i Losjun i tuskvöldið 31. mars kl. 8.

Fundarskrá:

- 1) Frásögn um farna árið.
- 2) Roknskapini.
- 3) Val av nevndarlimum og tiltaksmanni.
- 4) Ymist.

Havn, 20. mars 1953.

Formaðurin.